ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 09.04.1948 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

38

Zákon
ze dne 11. března 1948
o Národní bance Československé.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ODDÍL I.
Základní ustanovení.

§ 1

Stát vykonává správu měny na celém státním území v rozsahu stanoveném tímto zákonem Národní bankou Československou (dále „banka“).

§ 2

Banka má výhradní právo vydávati bankovky, řídí v tuzemsku oběh platidel a dbá o správnou jejich funkci ve státě.

§ 3

(1) Banka se účastní vypracování hospodářského plánu se zřetelem na zájmy měny a na zabezpečení plánu po stránce finanční.

(2) Banka podle potřeb československého hospodářství a se zřetelem na hospodářský plán řídí peněžní trh a pečuje o poskytování úvěru hospodářství a o účelné soustřeďování a hospodárné využití peněžních prostředků.

(3) Banka vede evidenci úvěrů a vykonává z hlediska měnového jejich kontrolu.

(4) Banka jest oprávněna vydávati k dosažení účelů sledovaných v odst. 2 a 3 závazné směrnice.

§ 4

(1) Banka řídí podle příslušných předpisů platební a peněžní styk s cizinou a může podle zmocnění ministra financí zastupovati stát v mezinárodních zařízeních měnových a bankovních a spolupůsobiti při jednáních finančních a obchodně politických.

(2) Banka jest povinna udržovati stav zlata a devis na výši vyžadované potřebami platební bilance a správy měny, kterou jest povinna vésti tak, aby byla udržena a zabezpečena stálost měnové jednotky.

(3) Banka řídí a kontroluje devisové hospodářství podle příslušných zákonných ustanovení.

ODDÍL II.
Organisace a správa banky.

§ 5

(1) Banka jest veřejným státním ústavem; jest samostatnou právnickou osobou. Sídlo banky jest v Praze.

(2) Kmenové jmění banky činí 500 milionů Kčs.

§ 6

(1) Označení banky jest česky: „Národní banka Československá“, slovensky: „Národná banka Československá“.

(2) Banka není povinna zapsati se do obchodního rejstříku. Pro závaznost a platnost právních jednání a listin banky stačí, jsou-li jména oprávněných zástupců a změny vyhlášeny v místnostech banky.

(3) Knihy banky a výpisy z nich mají průvodnost veřejných listin.

§ 7

Banka vykonává svou činnost ústředím v Praze, oblastním ústavem pro Slovensko v Bratislavě a filiálními úřadovnami; kromě toho může pověřiti jiné ústavy úkolem poboček. Zřizovati nové nebo rušiti dosavadní filiální úřadovny může banka jen se souhlasem vlády. Místo, které je sídlem ústředí, oblastního ústavu nebo filiální úřadovny, sluje bankovním místem, území jemu přidělené bankovním obvodem.

§ 8

(1) Vedoucím správním orgánem banky jest devítičlenná bankovní rada, která se skládá z guvernéra, viceguvernéra a dalších sedmi členů. Guvernér nebo viceguvernér a dva z dalších členů jsou Slováci.

(2) Členy bankovní rady mohou býti jen českoslovenští státní občané, kteří mají potřebné odborné znalosti a zkušenosti.

(3) Členové bankovní rady požívají za svou činnost celoroční náhradu, jejíž výši stanoví vláda na návrh ministra financí. Náhradu vyplácí banka.

(4) Členové vládních a zákonodárných sborů nemohou býti členy bankovní rady.

§ 9

(1) Guvernéra a viceguvernéra jmenuje na pět let a odvolává na návrh vlády president republiky.

(2) Je-li guvernérem nebo viceguvernérem státní nebo jiný veřejný zaměstnanec, vztahují se na jeho služební poměr obdobně předpisy platné pro případ, kdy se státní nebo jiný veřejný zaměstnanec stane členem Národního shromáždění.

§ 10

Ostatní členy bankovní rady jmenuje na pět let a odvolává vláda na návrh ministra financí, podaný, pokud jde o slovenské členy, po vyjádření pověřence financí. Jeden člen musí býti

úředníkem ministerstva financí; zároveň jmenuje vláda jeho náhradníka, který ho zastupuje v jeho funkci, je-li zaneprázdněn.

§ 11

(1) Guvernér a viceguvernér vykonají před nastoupením svých funkcí do rukou presidenta republiky slib, že budou řádně vykonávati své povinnosti a zachovávati mlčenlivost o věcech, vyžadujících úřední a obchodní tajemství.

(2) Ostatní členové bankovní rady vykonají tento slib do rukou guvernéra a potvrdí jej písemně.

§ 12

(1) Guvernér svolává a řídí schůze bankovní rady a pečuje o provedení přijatých usnesení, dbá o zachovávání všech předpisů při činnosti banky a dozírá jménem bankovní rady na správu jejího jmění a rozhoduje v naléhavých věcech běžného obchodu příslušejících jinak bankovní radě, není-li možno dosáhnouti včas jejího rozhodnutí; v takovém případě jest povinen podati o svém rozhodnutí zprávu v nejbližší schůzi bankovní rady.

(2) Guvernér jest povinen zúčastniti se na pozvání vlády s hlasem poradním její schůze, ve které se projednávají otázky hospodářské, měnové, finanční a otázky peněžnictví.

(3) Guvernéra zastupuje viceguvernér a po něm guvernérem ustanovený jiný člen bankovní rady.

§ 13

(1) Do konce března každého roku přednese guvernér ve shromáždění pozvaných představitelů politického, hospodářského a kulturního života státu přehled o činnosti banky v uplynulém roce, jakož i o hospodářském vývoji domácím a světovém, jak se odráží v působení a hospodaření banky.

(2) Denní pořad i řád jednání na tomto bankovním dnu stanoví bankovní rada.

§ 14

(1) Bankovní rada řídí správu banky po stránce osobní i věcné, zejména

a) vydává se schválením ministerstva financí pro sebe a ostatní orgány banky jednací řády; pokud jde o oblastní ústav pro Slovensko, učiní tak ministerstvo financí po vyjádření pověřenectva financí,

b) jmenuje zaměstnance banky a vydává pro ně se schválením ministerstva financí, uděleným v dohodě s ministerstvem sociální péče, služební, platové, pensijní a disciplinární řády,

c) stanoví podrobněji podmínky a způsob provádění obchodů banky,

d) stanoví jednotnou úrokovou sazbu eskontní a lombardní pro celé území Československé republiky a vyhlašuje ji v Úředním listě,

e) dozírá na veškerou činnost banky.

(2) Bankovní rada jest oprávněna podávati prostřednictvím ministra financí vládě dobrá zdání nebo podnětné návrhy v otázkách hospodářských, měnových, finančních a v otázkách peněžnictví. Má právo vyjadřovati se o osnovách zákonů a nařízení, upravujících tyto otázky.

§ 15

Banku zastupuje guvernér nebo jeho zástupce (§ 12, odst. 3). Za banku podpisují guvernér nebo jeho zástupce (§ 12, odst. 3), jeden člen bankovní rady a generální ředitel banky nebo jeho náměstek (§ 20). Bankovní rada stanoví způsob podpisování banky v běžném obchodním jednání.

§ 16

(1) Řádné schůze bankovní rady se konají nejméně jednou měsíčně, mimořádné podle potřeby.

(2) Schůze bankovní rady musí být svolána, žádají-li o to alespoň tři členové bankovní rady anebo usnesl-li se na tom revidující výbor (§ 19).

(3) Jednání bankovní rady o otázkách zaměstnaneckých a organisačních zúčastní se zástupci zaměstnanců s hlasem poradním.

(4) Bankovní rada se může rozděliti ve tříčlenné výbory pro podrobnější vykonávání své činnosti, pro jednání o věcech běžného obchodu a pro přípravu návrhů pro jednání bankovní rady. Rozsah samostatné činnosti výboru stanoví bankovní rada. Předsedy výborů určuje guvernér.

§ 17

(1) Bankovní rada jest způsobilá se usnášeti, je-li i s předsedajícím (§ 12) přítomno nejméně pět členů.

(2) Rozhoduje se prostou většinou přítomných; předsedající hlasuje jen při rovnosti hlasů. Nesouhlasí-li s přijatým usnesením předsedající nebo zástupce ministerstva financí (§ 10), staví se výkon usnesení až do rozhodnutí ministra financí, který, požádá-li o to předsedající, podá před svým rozhodnutím o věci vládě zprávu.

(3) O každé schůzi bankovní rady se pořídí zápis.

§ 18

(1) Dozorčím orgánem banky jest revidující výbor, který se skládá ze šesti členů, z nichž dva jsou Slováci. Členy revidujícího výboru jmenuje na čtyři roky a kdykoliv odvolává vláda na návrh ministra financí, podaný, pokud jde o slovenské členy, po vyjádření pověřence financí. Nejméně dva členové musí býti úředníky finanční správy. Zároveň jmenuje vláda z členů předsedu a jeho náměstka. Je-li guvernérem Čech, jest předsedou revidujícího výboru Slovák a naopak.

(2) Členy revidujícího výboru mohou býti jen československí státní občané, kteří mají potřebné odborné znalosti a zkušenosti.

(3) Členové revidujícího výboru požívají za svou činnost celoroční náhradu, jejíž výši stanoví vláda na návrh ministra financí. Náhradu vyplácí banka.

(4) Členové vládních a zákonodárných sborů nemohou býti členy revidujícího výboru.

(5) Členové revidujícího výboru vykonají do rukou ministra financí slib, že budou řádně plniti své povinnosti a že zachovají mlčenlivost o všem, co se dověděli při výkonu své činnosti, bez újmy jim jinak uložených úředních povinností; slib potvrdí písemně.

(6) Revidující výbor jest způsobilý se usnášeti, jsou-li i s předsedajícím přítomni aspoň čtyři členové. Rozhoduje se prostou většinou přítomných; předsedající hlasuje jen při rovnosti hlasů. O každé schůzi se pořídí zápis.

§ 19

(1) Revidující výbor jest povinen dozírati, zda činnost banky jest v souladu se zákonnými ustanoveními, dále občasně, nejméně však čtvrtletně, zkoumati stav obchodů a stav jmění banky; jeho členové mají právo nahlížeti do všech knih, zápisů a dokladů. Revidující výbor zkoumá také účetní závěrku a podává pravidelné zprávy bankovní radě, ministerstvu financí a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu, jehož kontrole podléhá hospodaření banky.

(2) Revidující výbor má právo žádati svolání schůze bankovní rady (§ 16, odst. 2) a jeho členové se mohou zúčastniti s poradním hlasem schůzí bankovní rady svolaných na žádost revidujícího výboru. Jest oprávněn ve věcech náležejících do jeho působnosti podávati ministru financí návrhy.

ODDÍL III.
Zaměstnanci banky.

§ 20

Vedoucím úředníkem banky jest generální ředitel, který provádí příkazy guvernéra (§ 12) a zpravuje ho běžně o záležitostech banky. Zastupuje ho náměstek. Generální ředitel a jeho náměstek se zúčastní schůzí bankovní rady s hlasem poradním.

§ 21

Zaměstnanci banky jsou v soukromoprávním služebním poměru.

ODDÍL IV.
Obchody banky.

§ 22

(1) Banka jest oprávněna provozovati tyto obchody:

1. eskontovati směnky, zástavní listy obilní a na zboží, cenné papíry a kupony (§ 23),
2. poskytovati zápůjčky na ruční zástavu (§ 24),
3. kupovati a prodávati drahé kovy,
4. kupovati a prodávati cizozemské peníze (valuty) a obchodní mince,
5. kupovati a prodávati poukázky na výplaty na zahraniční místa (devisy), nabývati pohledávek a cenných papírů v cizině a prodávati je, poskytovati v rámci příslušných ujednání úvěr cizím cedulovým bankám a obdobným institucím v cizině podle potřeby obchodního a finančního styku s cizinou a používati obdobných úvěrů v cizině, jakož i obstarávati tam inkaso a výplaty,
6. kupovati a prodávati státní pokladní poukázky a půjčky a státem vydané směnky, jakož i cenné papíry u ní zastavitelné na vlastní i cizí účet, s výjimkou uvedenou v § 26, odst. 1,
7. přijímati vklady na žirové účty (§ 25),
8. přijímati i zúročitelné vklady na poukázky,
9. vydávati při složené hotovosti nezúročitelné poukázky a akreditivy splatné na viděnou, znějící na řad nebo doručitele,
10. obstarávati inkaso směnek, šeků, poukázek, cenných papírů a pod.,
11. vypláceti splatnou jistinu a kupony u ní zastavitelných cenných papírů a opatřovati nové kuponové archy těchto cenných papírů,

12. uschovávati a spravovati cenné papíry a jiné cenné předměty a provozovati ostatní obchody sběrné banky cenných papírů,
13. působiti jako upisovna pro státní půjčky neb i pro jiné cenné papíry.

(2) Jiné obchody, než jsou uvedeny v odstavci 1, smí banka prováděti jen, pokud bankovní rada rozhodne, že jsou nezbytné pro provoz banky. Banka smí však ve vlastní tiskárně bankovek tisknouti platidla a cenné papíry i na účet jiných.

§ 23

(1) Banka jest oprávněna eskontovati cizí a vlastní směnky, splatné v československé měně do tří měsíců, ve výjimečných případech do šesti měsíců, na území Československé republiky a podávané k eskontu peněžními ústavy. Směnky musí býti zpravidla podepsány třemi osobami, jichž schopnost platiti je známa. Bankovní rada smí připustiti náhradou za jeden ze tří podpisů záruky v cenných papírech, případně může určiti, kdy lze od náhrady třetího podpisu upustiti.

(2) Rozhodnutí o přijetí směnek děje se nestranně v souladu s potřebami hospodářského plánu a podle zásad uplatněných pro všechna bankovní místa stejně. Banka není povinna uváděti důvody nepřijetí směnek.

(3) Za podmínek uvedených v odstavci 1 je banka oprávněna eskontovati zástavní listy obilní a na zboží, při čemž však stačí, jsou-li opatřeny dvěma podpisy.

(4) Banka jest oprávněna eskontovati směnky na cizinu a cenné papíry a kupony splatné do tří měsíců, pokud jsou připuštěny k lombardu (§ 24). Při tom platí obdobně ustanovení předcházejících odstavců o eskontu směnek.

§ 24

(1) Banka jest oprávněna poskytovati zápůjčky na ruční zástavu (lombard) na dobu nejdéle tří měsíců, a to na:

a) mincované nebo nemincované drahé kovy,

b) cenné papíry, varanty a konosamenty,

c) směnky splatné do šesti měsíců, které mají jinak náležitosti stanovené v § 23, a směnky na cizinu se stejnými náležitostmi splatné do šesti měsíců.

(2) Banka může povoliti prodloužení zápůjčky vždy nejdéle na tři měsíce. Zápůjčku možno splatiti kdykoliv před splatností. Poskytnutí zápůjčky možno odepříti bez udání důvodu.

(3) Bankovní rada určí a vyhlásí, na které cenné papíry lze zápůjčky poskytovati.

(4) Sníží-li se cena zastavených věcí, na něž banka poskytla zápůjčku, jest dlužník povinen na vyzvání banky buď zástavu přiměřeně zvýšiti nebo splatiti přiměřenou část zápůjčky. Splatí-li část zápůjčky, vrátí se mu přiměřená část úroků, pokud byly snad předem zaplaceny. Nebude-li zástava přiměřeně zvýšena nebo zápůjčka ve stanovené lhůtě částečně splacena, jest banka oprávněna i před splatností zápůjčky prodati zástavu buď celou nebo zčásti, způsobem pro takové prodeje obvyklým. Zbytek po úhradě pohledávky na kapitálu s úroky a případnými poplatky, s náklady a provisí za prodej ve výši jednoho promile úhrnné pohledávky, uschová banka jako bezúročné depositum pro dlužníka u sebe, nebo složí k soudu na útraty a nebezpečí dlužníkovo. Nestačí-li výtěžek prodeje k úplnému zaplacení pohledávky s příslušenstvím, jest banka oprávněna domáhati se zaplacení na dlužníku samém.

(5) Nebude-li zápůjčka poskytnutá na zástavu včas splacena, jest banka k zaplacení své pohledávky oprávněna po uplynutí 15 dnů od upozornění dlužníka bez soudního zakročení prodati zástavu buď celou aneb zčásti svrchu uvedeným způsobem. Zůstane-li po úhradě úhrnné pohledávky nějaký zbytek, naloží s ním banka podle ustanovení odstavce 4. Neprodá-li banka zástavy po splatnosti zápůjčky, nepromlčí se její pohledávka s příslušenstvím.

(6) Banka považuje doručitele zástavního listu jí vydaného za oprávněna prováděti jakoukoli dovolenou změnu se zastavenou věcí i vyplatiti zástavu. Nezkoumá pravost podpisů a neručí za ni. Má však právo totožnost doručitele zkoušeti a může, shledá-li průkaz nepostačitelným, odepříti vydání zástavy.

§ 25

(1) Banka smí přijímati vklady na žirové účty. Majitel žirového účtu jest oprávněn, pokud není zákonných obmezení, šekem volně se svou pohledávkou nakládati, v hotovosti ji vybírati nebo poukázati ve prospěch osob třetích. Žádost za zřízení žirového účtu odmítnouti nebo žirový účet vypověděti lze bez udání důvodů. Každý majitel žirového účtu může umisťovati své akcepty u banky.

(2) Banka může se schválením vlády stanoviti peněžní ústavy, které budou povinny u ní udržovati vázaný žirový vklad, jehož výše bude určena procentní sazbou ze svěřených prostředků. Při tom jest dbáti, aby povinnosti takto uložené peněžnímu ústavu neohrozily jeho hospodářskou rovnováhu. Peněžní ústav není oprávněn s touto žirovou pohledávkou volně nakládati.

§ 26

(1) Banka nesmí kupovati od emisních ústavů cenné papíry jejich vydání, které jsou v jejich vlastnictví, a od státu papíry státní, ani na ně poskytovati úvěr.

(2) Banka smí eskontovati směnky celní a daňové a směnky na uvěřené předměty státního monopolu, mají-li tyto směnky vlastnosti stanovené v § 23 a byly-li podány státní správou.

(3) Banka smí obstarávati pro stát obchody komisionářské, přijímati platy a konati výplaty pro stát. Případný zůstatek, který stát z těchto obchodů dluhuje, budiž vyrovnán nejdéle do třiceti dnů po každé měsíční uzávěrce.

(4) Za platy konané z příkazu nebo pro účet státní správy nebo za použití zařízení banky při organisaci státní služby pokladní nesmí banka počítati kromě hotových výloh žádných poplatků.

§ 27

Dlužníku z obchodů s bankou, jenž splatil zápůjčku před uplynutím smluvní lhůty, není banka povinna uhraditi úroky, které snad zaplatil předem.

ODDÍL V.
Ustanovení všeobecná.

§ 28

(1) Banka má právo v oboru své působnosti požadovati od kohokoliv zprávy a doklady o jeho obchodech a hospodářské činnosti. Příslušné veřejné orgány jsou povinny na požádání býti při tom bance nápomocny.

(2) Při výkonu práva uvedeného v odstavci 1 jest banka povinna dbáti zákonných předpisů o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního a obchodního. Zaměstnanci banky jsou

povinni zachovati o všech skutečnostech, o nichž se při tom dovědí, mlčenlivost. Zjištěných výsledků smí býti použito jen v oboru působnosti banky.

§ 29

(1) Banka má přednostní právo uspokojiti své vlastní pohledávky z peněz, směnek, cenných papírů a všech movitých majetkových hodnot dlužníka, jichž držby anebo detence kdykoliv a k jakémukoliv účelu nabyla.

(2) Banka jest oprávněna bez soudního řízení, a to i v případě, že byl na jmění dlužníkovo prohlášen konkurs, uspokojiti svou pohledávku jmenovanými hodnotami způsobem, jaký sama uzná za vhodný. Tyto hodnoty nepatří do konkursní masy.

(3) Ve výkonu tohoto přednostního práva nemůže býti bance žádnými nároky třetích osob bráněno, pokud ovšem banka přijala ony hodnoty jako jmění svého dlužníka a nebyly-li jí řečené nároky v době, kdy se tak stalo, známé, nebo alespoň zřejmé.

(4) Na pohledávku za bankou, příslušející podle poukazu v platebním styku s cizinou, jsou exekuční a zajišťovací úkony nepřípustné.

§ 30

(1) Banka je osvobozena od poplatků; platí však poplatkový ekvivalent z nemovitého jmění, a to od prvního dne čtvrtletí následujícího po dni účinnosti tohoto zákona.

(2) Podání stran bance v záležitostech obchodů banky (§ 22), jakož i zápůjčky poskytované bankou na ruční zástavu (§ 24) jsou osvobozeny od poplatků.

(3) Právní jednání, písemnosti a úřední úkony, které slouží k převodu práv a závazků dosavadního cedulového ústavu na banku nebo ke zřízení jednotného pensijního fondu a k převodu jmění dosavadních pensijních fondů na tento fond, jsou osvobozeny od poplatků.

§ 31

Pro spory proti bance jest místně příslušný soud jejího sídla; tato příslušnost jest výlučná.

§ 32

Padělání nebo porušení listin vydaných bankou se trestá jako padělání nebo porušení listin veřejných.

ODDÍL VI.
Účetnictví a účetní závěrka.

§ 33

Banka jest povinna zařídit své účetnictví tak, aby bylo kdykoliv možno zjistiti stav oběhu bankovek a druh a stav úhrady.

§ 34

(1) Správní rok banky se shoduje s rokem kalendářním.

(2) Do dvou měsíců po uplynutí roku sestaví banka účetní závěrku a obchodní zprávu.

(3) Po přezkoumání revidujícím výborem a po schválení bankovní radou předloží banka účetní závěrku a obchodní zprávu vládě prostřednictvím ministra financí ke schválení a nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu, který podá zprávu vládě.

§ 35

(1) Banka sestaví k 7., 15., 23. a poslednímu dni každého měsíce výkaz o stavu svého kapitálu a majetku a uveřejní jej v Úředním listě a vývěskami v úřadovnách banky.

(2) Výkaz musí obsahovati zejména tyto údaje:
na straně kapitálu:

a) kmenové jmění,

b) reservní fondy,

c) oběh bankovek,

d) denně splatné závazky,

e) závazky s jinou splatností,

f) jiná pasiva,
na straně majetku:

a) zásobu zlata a devis,

b) eskontované směnky,

c) eskontované cenné papíry,

d) zápůjčky na cenné papíry,

e) zásobu cenných papírů,

f) hotovost v mincích a státovkách,

g) jiná aktiva.

§ 36

(1) Ztráty, které nemohou býti hrazeny z běžných výnosů, uhradí banka ze všeobecného reservního fondu (§ 37, odst. 1, č. 1).

(2) Banka jest oprávněna utvořiti se souhlasem ministra financí

1. zvláštní reservní fond, do něhož ukládá zisky z obchodů s devisami, cizozemskými pohledávkami a platidly nebo jejich část a z něhož uhradí případné ztráty z těchto obchodů, a dále se souhlasem ministra financí náklady s vedením těchto obchodů spojené,
2. reservní fond pro ztráty na cenných papírech, do něhož ukládá jednak kursové zisky docílené při koupi a prodeji státních pokladních poukázek a půjček a státem vydaných směnek, jakož i cenných papírů u banky zastavitelných (§ 22, odst. 1, č. 6), jednak třetinu úrokového výnosu z nakoupených cenných papírů, a z něhož uhradí případné ztráty z těchto obchodů.

(3) Také jiné účelové reservní fondy smí banka zřizovati a dotovati jen se souhlasem ministra financí.

§ 37

(1) Čistý zisk, který zůstane po přiměřených odpisech a po přídělech účelovým reservním fondům (§ 36, odst. 2 a 3), a po příspěvcích pensijnímu fondu (§ 38) a závodní (podnikové) radě ve výměře stanovené pro veřejné podniky, rozdělí se takto:

1. všeobecnému reservnímu fondu (§ 36, odst. 1) se přiděluje 10 % tak dlouho, dokud nedosáhne poloviny kmenového jmění,
2. zbytek se odvede státní pokladně.

(2) Ztrátu, pokud by prostředky z příslušných reservních fondů nestačily, hradí stát.

ODDÍL VII.
Pensijní fond zaměstnanců.

§ 38

(1) Pensijní fond, který zabezpečuje zaopatřovací nároky zaměstnanců a jejich pozůstalých, netvoří část jmění bankovního a jest samostatnou právnickou osobou.

(2) Stanovy, upravující správu pensijního fondu (pensijní řád), vydává bankovní rada a schvaluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem sociální péče.

(3) Banka dotuje pensijní fond příspěvky, stanovenými každým rokem tak, aby spolu s výnosem pensijního fondu stačily na úhradu zaopatřovacích nároků zaměstnanců a jejich pozůstalých v rozsahu, stanoveném pensijním řádem.

ODDÍL VIII.
Ustanovení přechodná.

§ 39

(1) Dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, přecházejí na banku právním nástupnictvím bez likvidace práva a závazky, jakož i obchody a zařízení dosavadní Národní banky Československé i s jejími zaměstnanci v dosavadních jejich funkcích a se získanými právy a povinnostmi.

(2) Pensijní fond (§ 38) utvoří banka sloučením dosavadních pensijních fondů podle jejich bilančních hodnot k 31. prosinci 1945.

(3) Na návrh banky zapíše knihovní soud přechod vlastnických a jiných práv na banku a na pensijní fond podle odstavců 1 a 2 s odvoláním na tento zákon.

(4) Dočasná správa zřízená dekretem presidenta republiky ze dne 19. října 1945, č. 139 Sb., o přechodné úpravě právních poměrů Národní banky Československé, zůstává nezměněna a vykonává činnost bankovní rady až do jejího jmenování podle tohoto zákona.

§ 40

(1) Za akcie dosavadního cedulového ústavu poskytne stát na vrub banky jejich vlastníkům náhradu ve výši jmenovité hodnoty akcie. Jakým způsobem se náhrada provede, stanoví na návrh ministra financí vláda.

(2) Ustanovení § 3 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 102 Sb., o znárodnění akciových bank, platí obdobně i tu.

(3) Hodnota akcií, za které se neposkytne náhrada, plyne do Likvidačního fondu měnového.

ODDÍL IX.
Ustanovení závěrečná.

§ 41

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb., o akciové bance cedulové, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, na Slovensku vládní nařízení ze dne 4. dubna 1939, č. 44 Sl. z., o Slovenské národní bance, a dekret presidenta republiky č. 139/1945 Sb. se zrušují.

§ 42

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.